

Homília na veľkonočnú vigíliu Pánovho vzkriesenia, Biela sobota, Koknatedrála Sedembolôstnej Panny Márie v Poprade, 4.4. 2026

Milí bratia a sestry, dnešná noc je nocou svetla. Začali sme ju v tme. Pri ohni, ktorý bol požehnaný. Z tohto ohňa bol zapálený paškál – veľkonočná svieca, znak Krista. A potom sme vstúpili do tmavého chrámu. A zrazu sa začalo diať niečo veľmi jednoduché – a pritom veľmi hlboké. Svetlo sa začalo šíriť. Od jednej sviece k druhej. Od jedného človeka k druhému. A postupne sa rozžiaril celý chrám. To nie je len krásny obrad. To je obraz Cirkvi. To je obraz viery. Lebo svetlo sa nešíri samo. Potrebuje človeka. potrebuje druhého. Jedna svieca by nikdy nerozžiarila celý chrám. Ale keď sa svetlo odovzdáva, keď sa delí, keď sa šíri – tma ustupuje. A toto je veľmi silné posolstvo pre nás. viera nie je individuálna záležitosť. Kresťanstvo sa žije v spoločenstve. jeden druhého potrebujeme, aby sme mohli svietiť. kde je začiatok tohto svetla? Nie v nás. Začiatok je v Kristovi. Paškál, ktorý sme zapálili, je jeho znakom. On je svetlo. On je ten, ktorý vstupuje do tmy. On je ten, ktorý premohol smrť. On je ten, ktorý prináša nový život. Od neho sa všetko začína.

Dnešný svet je plný svetiel. Ale často sú to len svetlá, ktoré osvetľujú zvonka. Na chvíľu. A potom zhasnú. Kristus je iné svetlo. Je svetlo, ktoré ide zvnútra. Je svetlo, ktoré zostáva. Je svetlo, ktoré vedie. A on nás nepozýva byť len osvetlení. On nás pozýva byť svetlom. A práve tu sa vraciame k tomu, čo sme dnes zažili. Svieca od sviece. Srdce od srdca. Viera od viery. Takto sa šíri Kristus. Cez naše svedectvo. Možno si ani neuvedomujeme, ako veľmi môžeme byť svetlom pre druhých. Ale aj naopak – ako veľmi potrebujeme druhých, aby sme sami nezhasli. A to je veľmi dôležité. Nikto z nás nie je svetlom sám zo seba. Všetci sme prijali.

Milí bratia a sestry, táto noc nám hovorí ešte jednu pravdu. Svetlo zvíťazilo nad tmou. Kristus vstal z mŕtvych. A týmto víťazstvom vstúpil do každej našej tmy. Do našich obáv. Do našich pochybností. Do našich slabostí. A priniesol svetlo. Dnes stačí jedna otázka: Som napojený na toto svetlo? Som blízko Krista? Alebo sa snažím svietiť vlastnými silami? A druhá otázka: Nechávam toto svetlo ísť ďalej? Alebo si ho nechávam pre seba? Lebo svetlo je dar, ktorý sa má deliť. A keď sa delí, nezmenšuje sa. Naopak – rastie.

Milí bratia a sestry, vezmime si tento obraz do života. Budme blízko Krista – aby sme mali svetlo. Budme blízko jeden druhému – aby sme ho mohli odovzdávať. A nebojme sa svietiť. Lebo svet nepotrebuje viac osvetlenia. Svet potrebuje svetlo. A tým svetlom máme byť my v Kristovi. Žime ako deti Svetla, ktorým je vzkriesený Ježiš Kristus. Amen.